

smule forståelse af de kirkelige forhold, sikkert erkende, når det nævnes, at befolkningen i disse 11 kommuner er steget fra ca. 120 000 i 1935 til ca. 240 000 i 1950, og at stigningen forøges i en sådan hast, at man regner med et beboerantal på ca. 400 000 omkring 1965.

Det er forståeligt, at man under disse omstændigheder har været inde på den tankegang, at det fremtidig skulle tillades at bygge kirker uden andre økonomiske krav til menigheden, end at denne må tage byrden ved forrentning og afdrag af de nødvendige lån til dækning af udgiften til en ny kirke, som ikke kan opnås dækket gennem hjælp fra statskassens side. Men denne tanke blev påny opgivet og med rette, og i betænkningen anføres det, at udvalget er af den opfattelse, at låneadgangen bør begrænses, og at man fortsat bør kræve en rimelig offervilje fra menighedens side, hvorved ønsket om en ny kirke understreges på en så utvetydig måde, at man tør fastslå, at der er basis for et kirkearbejde ud fra en ny kirke. I denne forbindelse minder udvalget om, at udgifterne for befolkningen ikke er begrænset til opførelse af en ny kirkebygning, men at der efter opførelsen bliver betydelige udgifter til kirkens drift og vedligeholdelse, til lønninger til kirkens funktionærer, til nye præstembeder og eventuelt udgift til opførelse og drift af embedsboliger. Alle disse udgifter med undtagelse af visse tilskud til præsteløn vil komme til at hvile på den stedlige kirkelige ligning. Dette forhold understreger også, at der må have sikkerhed for, at der er et sådant ønske om en ny kirke, at det giver sig udtryk i en personlig økonomisk indsats.“

Senere i sin udførlige redegørelse pegede kirkeministeren på, at de øjeblikkelige forhold ikke var gunstige for større byggeprojekter, og at kirken måtte finde sig i de samme kår på dette område som andre. „Det er værd i denne sammenhæng at betænke, at alt kirkebyggeri efter besættelsen standsede i en halv snes år til fordel for boligbyggeriet, som rimeligt var, men tiden er nu, synes jeg, inde til, at man i hvert fald tilvejebringer de legale betingelser for gennemførelse af nødvendige byggeprogrammer også på dette område, såsnart forholdene tillader at gå videre. Det er det, jeg vil forsøge her, dels ved fremsættelsen af dette lovforslag, dels ved tilrettelæggelse af en bevillingspraksis, således som det er omtalt, der kan benyttes, efterhånden som byggesagerne bliver aktuelle.“

Lovforslaget mødte tilslutning fra alle sider og vedtoges enstemmigt med et par ændringer af rent formel karakter, som der var opnået enighed om i det udvalg, der behandlede sagen.

87. Lov om oprettelse af en statsskole i Aalborg.
(Undervisningsminister *Bomholt*). [A. sp. 1621. — C. sp. 385].